

טבלת סיכום: לקוטי שיחות, חלק טז, תשא א'

גדר המצוה	דין א: גברא פעולת נתינה בבת אחת	דין ב: חפצא מטבע אחד
הטעם	טעם הלכתי: קרבן וכפרה טעם פנימי: נתינה מעצם הנשמה	ביטוי לכפרה הבאה מעצם הנשמה
שאלה/אי-ידיעה של משה רבינו	שאלה איך נתינה בעל כרחו יכולה להוות כפרה?	אי-ידיעה אולי: שוה כסף; חתיכת כסף; י' מטבעות; מטבע אחד כתנאי צדדי
תשובה/הודעה של הקב"ה	מטבע של אש שמשקלה עשר גרה הכפרה באה מעצם הנשמה ("מטבע של אש") ופועלת על כוחות הנשמה ועל חומריות האדם ("משקל")	מטבע של אש יש לתת מטבע אחד דווקא; ולא רק כתנאי צדדי אלא כעיקר גדר המצוה
פסוקי התורה	"וְנָתַנּוּ אִישׁ כֶּכֶּף נַפְשׁוֹ"	"זֶה יִתְּנוּ"
מקור הדרשה בתלמוד ובמדרש	מדרשים	תלמוד ירושלמי
רמב"ם בספר המצוות	"והוא אמרו יתעלה ונתנו איש כופר נפשו"	"ואמר זה יתנו"
רמב"ם ביד החזקה	"בפעם אחת"	"כולו כאחת"
תוספות	חולין מב, א "מה יוכל אדם ליתן כופר נפשו"	מנחות כט, א "לא הוה ידע איזה מטבע יביאו"

מכון צפונות

נערך על ידי מפעל 'תלמוד לעם'

שע"י מכון צפונות